

Abstrakt

Naděje na dožití při narození je považována za důležitý indikátor vyjadřující míru rozvoje zemí. V této bakalářské práci se zabýváme určením naděje na dožití ve spolkových státech Mexika. Cílem práce je zkoumat tři hlavní proměnné ovlivňující naději na dožití, jsou jimi výdaje na zdravotní péči, míra nezaměstnanosti a počet zapsaných studentů na prvním stupni základního vzdělávání. Pro analýzu byla použita data pokrývající období 21 let v letech 1994 až 2014. Kromě základních proměnných byly v modelech dále použity determinanty, u kterých, na základě dostupných výzkumů, předpokládáme vliv na naději na dožití (míra proočkování, gramotnost a dětská úmrtnost).

Vzávislosti na stanovených hypotézách byly aplikovány fixed effect a random effect modely. Robustnost měření byla otestována pomocí Principal Component Analysis, kde byly použity proměnné ze čtyř hlavních kategorií ovlivňujících naději na dožití – ekonomické, sociální, zdravotnické a environmentální.

Výsledky práce naznačují pozitivní efekt výdajů ve zdravotnictví na naději na dožití při narození, nicméně nepotvrzují signifikantní vliv nezaměstnanosti a míry zapsaných studentů do prvního stupně základního vzdělávání. Test robustnosti naznačuje existenci další proměnné, spojené s výdaji na zdravotní péči, která má vliv na naději na dožití.

Tato práce přispívá k akademické debatě týkající se proměnných, které ovlivňují naději na dožití při narození (výdaje na zdravotní péči, nezaměstnanost, míra zápisu do základního vzdělávání) a rozšiřuje oblast poznání o Mexiko a Latinskou Ameriku.